

عنوان مقاله:

ماهیت حقوقی بذل مهریه در فقه و حقوق

محل انتشار:

اولین همایش ملی تحولات قانونگذاری در زمینه استحکام خانواده و مدیریت اختلافات (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدمرتضی صوف باف - دانشجو کارشناسی ارشد، گروه حقوق عمومی، واحد دامغان، دانشگاه آزاد اسلامی، دامغان، ایران

امیر خانی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

مرتضی حجتی نسب - دانشجو کارشناسی ارشد، گروه حقوق خصوصی، واحد دامغان، دانشگاه آزاد اسلامی، دامغان، ایران.

خلاصه مقاله:

بذل مهریه در حقوق ایران عنوانی است که در طلاق از نوع خلع و مبارات پیش می آید و آن مالی است که زن بسته به مورد زمانی که کراهت از جانب وی باشد یا از جانب هر دوی زوجین مصداق مییابد به شوهر می پردازد. مقررات بذل مهریه به صورت صریح در قانون مدنی نیامده ولی در ضمن مواد ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸ ق.م در کنار طلاق خلع و مبارات از آن سخن گفته شده است. بنابراین از لحاظ حقوقی چون زن حق طلاق مستقل ندارد و این حق از آن مرد میباید زن لاجرم برای طلاق زمانی که ادامه زندگی برایش دشوار است مجبور است مالی را که ممکن است بسته به مورد بیشتر از عین مهریه، کمتر از آن یا عین خود مهریه باشد. از طرف دیگر فقهای امامیه لذل مهریه در طلاقی معوض به عوض همچون خلع و مبارات را صحیح دانسته است. حتی در این میان فقهای بودهاند که بذل مهریه را در مقابل طلاق صحیح نمیدانسته اند ولی در نهایت قائل به این شده اند که میتوان در مقابل دادن مالی کمتر از مهریه، زاید بر آن یا عین خود مهریه با عنوان بذل آن آن را به صورت عوض طلاق در خلع و مبارات قرار داد. این مقاله به روش توصیفی و تحلیلی تلاش دارد ماهیت بذل مهریه را در فقه امامیه و نظام حقوقی ایران مورد بررسی و نقد قرار دهد.

کلمات کلیدی:

مهریه، بذل مهریه، طلاق معوض، حقوق خانواده، طلاق خلع.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582090>

